**Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.**

►**B**

# NEUVOSTON DIREKTIIVI 92/35/ETY,

## annettu 29 päivänä huhtikuuta 1992,

## afrikkalaisen hevosruton valvontasäännöistä ja torjuntatoimenpiteistä

(EYVL L 157, 10.6.1992, s. 19)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

| | | virallinen lehti | | |
|---|---|---|---|---|
| | | N:o | sivu | päivämäärä |
| ►**M1** | Neuvoston asetus (EY) N:o 806/2003, annettu 14 päivänä huhtikuuta 2003 | L 122 | 1 | 16.5.2003 |
| ►**M2** | Komission päätös 2006/911/EY, tehty 5 päivänä joulukuuta 2006 | L 346 | 41 | 9.12.2006 |
| ►**M3** | Neuvoston direktiivi 2006/104/EY, annettu 20 päivänä marraskuuta 2006 | L 363 | 352 | 20.12.2006 |
| ►**M4** | Komission päätös 2007/729/EY, tehty 7 päivänä marraskuuta 2007 | L 294 | 26 | 13.11.2007 |
| ►**M5** | Neuvoston direktiivi 2008/73/EY, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2008 | L 219 | 40 | 14.8.2008 |
| ►**M6** | Komission asetus (EU) 2018/415, annettu 16 päivänä maaliskuuta 2018 | L 75 | 18 | 19.3.2018 |

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| ►**A1** | Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirja | C 241 | 21 | 29.8.1994 |
| | (mukautettu neuvoston päätöksellä 95/1/EY, Euratom, EHTY) | L 1 | 1 | 1.1.1995 |
| ►**A2** | Asiakirja Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu | L 236 | 33 | 23.9.2003 |

▼B

# NEUVOSTON DIREKTIIVI 92/35/ETY,

## annettu 29 päivänä huhtikuuta 1992,

## afrikkalaisen hevosruton valvontasäännöistä ja torjuntatoimenpiteistä

*1 artikla*

Tässä direktiivissä säädetään afrikkalaisen hevosruton valvontasäännöistä ja torjuntatoimenpiteistä.

*2 artikla*

Tässä direktiivissä sovelletaan tarvittaessa direktiivin 90/426/ETY 2 artiklassa annettuja määritelmiä.

”Tilalla” tarkoitetaan kuitenkin direktiivissä 90/426/ETY tarkoitettua tilaa ja luonnonsuojelualueita, joilla hevoseläimiä elää vapaina.

Lisäksi tarkoitetaan:

a) ’omistajalla tai pitäjällä’ yhtä tai useampaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on omistusoikeus hevoseläimiin tai jonka tehtäväksi on annettu niiden hoito, rahallista korvausta vastaan tai ilmaiseksi,

b) ’tartunnanlevittäjällä’ *Imicola culicoides* -lajiin kuuluvaa hyönteistä tai muuta *Culicoides*-suvun hyönteistä, joka voi levittää afrikkalaista hevosruttoa ja joka voidaan tunnistaa 19 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti eläinlääkintäalan tiedekomitean annettua lausuntonsa,

c) ’vahvistamisella’ toimivaltaisen viranomaisen laboratorio-tuloksiin perustuvaa ilmoitusta afrikkalaisen hevosruton esiintymisestä; kun kyseessä on epidemia, toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin myös vahvistaa taudin esiintymisen kliinisten ja/tai epidemiologisten tulosten perusteella,

d) ’toimivaltaisella viranomaisella’ jäsenvaltion keskusviranomaista, jolla on toimivalta suorittaa eläinlääkärin- tarkastuksia tai eläinlääkintäviranomaista, jolle tämä toimivalta on siirretty,

e) ’virkaeläinlääkärillä’ toimivaltaisen viranomaisen nimeämää eläinlääkäriä.

*3 artikla*

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että afrikkalaisen hevosruton esiintymisestä tai epäillystä esiintymisestä ilmoitetaan toimivaltaiselle viranomaiselle viipymättä.

*4 artikla*

1 Kun tilalla on yksi tai useampia hevoseläimiä, joiden epäillään sairastuneen afrikkalaiseen hevosruttoon, jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että virkaeläinlääkäri panee viipymättä toimeen viralliset tutkimusmenettelyt vahvistaakseen tai sulkeakseen pois kyseisen taudin esiintymisen.

▼B

2 Heti, kun tautiepäilystä on ilmoitettu, virkaeläinlääkärin on:

a) asetettava epäilyksen alainen tila tai tilat viralliseen valvontaan,

b) pantava alulle:

i) hevoseläinten virallinen laskenta, jossa ilmoitetaan kunkin lajin osalta jo kuolleiden, tartunnan saaneiden tai mahdollisesti tartunnan saaneiden hevoseläinten lukumäärä, ja tämän laskennan saattaminen ajan tasalle, jotta otettaisiin huomioon epäilyn aikana syntyneet tai kuolleet hevoseläimet; laskentatiedot on esitettävä pyynnöstä ja ne voidaan tarkistaa kunkin tarkastuksen yhteydessä,

ii) sellaisten paikkojen laskenta, jotka voivat helpottaa tartunnanlevittäjien eloonjäämistä tai tarjoavat niille elinympäristön, ja asianmukaisten keinojen käyttö hyönteisten hävittämiseksi tällaisista paikoista,

iii) jäljempänä olevan 7 artiklan mukainen epidemiologinen selvitys;

c) käytävä tilalla tai tiloilla säännöllisesti, jolloin hänen on:

i) tarkastettava kaikki siellä pidettävät hevoseläimet,

ii) suoritettava taudista epäillyille tai kuolleille eläimille yksityiskohtainen kliininen tutkimus tai ruumiinavaus ja otettava laboratoriokokeita varten tarpeelliset näytteet,

d) huolehdittava siitä, että:

i) kaikkia tilalla tai tiloilla olevia hevoseläimiä pidetään omissa säilytystiloissaan tai muissa tartunnanlevittäjiltä suojatuissa paikoissa,

ii) hevoseläinten tuonti tilalle tai tiloille tai niiden vienti sieltä tai niiltä pois on kielletty,

iii) hyönteisten hävittämiseksi käytetään asianmukaisia keinoja niiden rakennusten sisällä ja ympäristössä, joissa hevoseläimiä pidetään,

iv) tilalla kuolleiden hevoseläinten ruhot tuhotaan, hävitetään, poltetaan tai haudataan eläinlääkintäsäännöistä eläinjätteen hävittämisessä, käsittelyssä ja markkinoille saattamisessa sekä taudinaiheuttajien ehkäisemisestä eläin- ja kalaperäisissä rehuissa sekä direktiivin 90/425/ETY muuttamisesta 27 päivänä marraskuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/667/ETY ([1]) mukaisesti.

3 Sairastuneiksi epäiltyjen eläinten omistajan tai pitäjän on ennen 2 kohdassa tarkoitettujen virallisten toimenpiteiden käyttöönottoa toteutettava kaikki tarvittavat varotoimenpiteet 2 kohdan d alakohdan säännösten noudattamiseksi.

4 Toimivaltainen viranomainen voi soveltaa 2 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä muilla tiloilla, jos niiden paikka, maantieteellinen sijainti tai yhteydet taudista epäiltyyn tilaan, antavat aihetta epäillä mahdollista saastumista.

([1]) EYVL N:o L 363, 27.12.1990, s. 51

▼B

5 Edellä olevan 2 kohdan säännöksien lisäksi voidaan vahvistaa erityisiä säännöksiä 19 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti sellaisia luonnonsuojelualueita varten, joilla hevoseläimet elävät vapaina.

6 Virkaeläinlääkäri ei saa lopettaa tässä artiklassa säädettyjä toimenpiteitä ennen kuin toimivaltainen viranomainen on kumonnut afrikkalaisen hevosruton esiintymisepäilyt.

*5 artikla*

Afrikkalaista hevosruttoa vastaan saa rokottaa ainoastaan tässä direktiivissä säädettyjen säännösten mukaisesti.

*6 artikla*

1 Kun afrikkalaisen hevosruton esiintyminen on vahvistettu virallisesti, virkaeläinlääkärin on:

a) pantava viipymättä toimeen tartuntatilalla olevien tartunnan saaneiden tai taudin kliinisiä oireita osoittavien hevoseläinten tappaminen,

b) järjestettävä edellä mainittujen hevoseläinten ruhojen tuhoaminen, hävittäminen, polttaminen tai hautaaminen direktiivin 90/667/ETY mukaisesti,

c) ulotettava 4 artiklassa säädetyt toimenpiteet koskemaan tiloja, jotka sijaitsevat 20 kilometrin säteellä tartuntatilasta tai tartuntatiloista (suojavyöhykkeellä),

d) järjestettävä kaikkien c kohdassa säädetyllä vyöhykkeellä olevien hevoseläinten järjestelmällinen rokottaminen toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä rokotteella ja eläinten tunnistaminen selkeällä ja pysyvällä merkillä sen menetelmän mukaisesti, joka on hyväksytty noudattaen 19 artiklassa säädettyä menettelyä. Toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin poiketa rokotusvaatimuksista epidemiologisten, ilmatieteellisten, maantieteellisten tai ilmastollisten olosuhteiden perusteella. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava tästä komissiolle,

e) tehtävä epidemiologinen selvitys 7 artiklan mukaisesti.

2 Toimivaltainen viranomainen voi ulottaa 1 kohdassa säädetyt toimenpiteet 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun vyöhykkeen ulkopuolelle, jos on syytä epäillä afrikkalaisen hevosruton leviämistä maantieteellisen, ekologisen tai ilmatieteellisen tilanteen vuoksi tai hevoseläinten sellaiselle tilalle tuonnin tai sieltä poisviennin vuoksi, jolla taudin esiintyminen on vahvistettu. Sen on ilmoitettava tästä komissiolle.

3 Kun 1 kohdassa tarkoitettu vyöhyke sijaitsee useamman jäsenvaltion alueella, kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on toimittava yhteistyössä tämän alueen muodostamiseksi. Vyöhyke on tarvittaessa muodostettava 19 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

*7 artikla*

1 Epidemiologisessa selvityksessä on annettava:

▼B

— aika, jona afrikkalaista hevosruttoa on voinut esiintyä tilalla,

— tilalla esiintyvän afrikkalaisen hevosruton mahdollinen alkuperä ja muiden sellaisten tilojen tunnistaminen, joilla on hevoseläimiä, jotka ovat voineet saada tartunnan tai saastua samasta lähteestä,

— tartunnanlevittäjien esiintyminen ja levinneisyys,

— hevoseläinten tuonti kyseisille tiloille tai vienti niiltä pois ja niiltä mahdollisesti pois viedyt hevoseläinten ruhot.

2 Kaikkien afrikkalaisen hevosruton mahdollisimman nopean hävittämisen varmistamiseen tarvittavien toimenpiteiden täydellistä yhteensovittamista ja epidemiologisen selvityksen suorittamista varten on luotava kriisikeskus.

Neuvosto antaa komission ehdotuksesta kansallisia kriisikeskuksia ja yhteisön kriisikeskusta koskevat yleiset säännöt.

*8 artikla*

1 Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että 6 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteitten lisäksi toimivaltainen viranomainen muodostaa suojavyöhykkeen ja valvontavyöhykkeen. Niitä muodostettaessa on otettava huomioon afrikkalaiseen hevosruttoon liittyvät maantieteelliset, hallinnolliset, ekologiset ja epitsootologiset tekijät sekä valvontarakenteet.

2 a) Suojavyöhykkeen on muodostuttava yhteisön alueen osasta, jonka säde on vähintään 100 kilometriä kaikkien tartuntatilojen ympärillä.

b) Valvontavyöhykkeen on muodostuttava yhteisön alueen osasta, joka ulottuu vähintään 50 kilometriä suojavyöhykkeen rajojen ulkopuolelle ja jolla ei ole suoritettu järjestelmällistä rokotusta 12 edellisen kuukauden aikana.

c) Kun tällaiset vyöhykkeet sijaitsevat usean jäsenvaltion alueella, kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on toimittava yhteistyössä a ja b alakohdassa tarkoitettujen vyöhykkeiden muodostamiseksi. Suojavyöhyke ja valvontavyöhyke muodostetaan kuitenkin tarvittaessa 19 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

3 Jäsenvaltion asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä voidaan päättää 19 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen 2 kohdassa määriteltyjen vyöhykkeiden muodostamisen muuttamisesta ottaen huomioon:

— niiden maantieteellinen sijainti ja ekologiset tekijät

— sääolot

— tartunnanlevittäjien esiintyminen ja levinneisyys

— edellä 7 artiklan mukaisesti suoritettujen epitsootologisten tutkimusten tulokset

— laboratoriokokeiden tulokset

▼B

— toteutetut torjuntatoimenpiteet ja erityisesti hyönteisten hävittämistoimet.

*9 artikla*

1 Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että suojavyöhykkeellä sovelletaan seuraavia toimenpiteitä:

a) kaikki vyöhykkeellä sijaitsevat tilat, joilla pidetään hevoseläimiä, tunnistetaan,

b) virkaeläinlääkäri suorittaa:

— määräaikaisia tarkastuskäyntejä kaikilla tiloilla, joilla pidetään hevoseläimiä,

— kyseisten hevoseläinten kliinisen tarkastuksen, johon kuuluu tarvittaessa näytteiden ottaminen laboratoriotutkimuksia varten; käynneistä ja havainnoista on pidettävä kirjaa.

c) hevoseläimet pidetään tilalla, jolla ne ovat, jollei niitä kuljeteta suoraan virallisessa valvonnassa kyseisellä vyöhykkeellä sijaitsevaan teurastamoon hätäteurastusta varten, tai jos kyseisellä vyöhykkeellä ei ole teurastamoa, toimivaltaisen viranomaisen nimeämään valvontavyöhykkeellä sijaitsevaan teurastamoon.

2 Jäljempänä 19 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti voidaan päättää 1 kohdassa säädettyjen toimenpiteiden täydentämisestä rokottamalla hevoseläimet järjestelmällisesti afrikkalaista hevosruttoa vastaan ja tunnistamalla ne suojavyöhykkeellä.

*10 artikla*

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että:

1 edellä 9 artiklan 1 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä sovelletaan valvontavyöhykkeellä. Jos valvontavyöhykkeellä ei ole teurastamoa, hevoseläimet voidaan kuitenkin teurastaa suojavyöhykkeellä toimivaltaisen viranomaisen nimeämässä teurastamossa.

2 rokottaminen afrikkalaista hevosruttoa vastaan on kiellettyä valvontavyöhykkeellä.

*11 artikla*

Edellä 6, 8, 9 ja 10 artiklassa säädettyjen toimenpiteiden soveltamis- ja voimassapitoaika määritetään 19 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Tämä aika ei saa missään tapauksessa olla alle 12 kuukautta, jos on suoritettu 6 artiklan 1 kohdan ja 9 artiklan 2 kohdan mukaisia rokotuksia.

Poiketen 9 artiklan 1 kohdan c alakohdasta ja 10 artiklan 1 kohdasta:

a) suojavyöhykkeeltä ja valvontavyöhykkeeltä peräisin olevia hevoseläimiä voidaan kuljettaa virallisessa valvonnassa direktiivin 90/426/ETY 5 artiklan 3 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti kyseisen artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitetulle karanteeniasemalle,

▼B

b) hevoseläinten siirrot saman tautiaseman omaavilla vyöhykkeillä edellyttävät toimivaltaisen viranomaisen lupaa seuraavien sääntöjen mukaisesti:

i) — hevoseläimille on suoritettava etukäteen virallinen tarkastus,

— ne on tunnistettava ja

— niiden mukana on oltava virallinen asiakirja;

ii) jäsenvaltioiden on huolehdittava kaikissa tapauksissa siitä, että yli 60 päivää aikaisemmin rokotettuja hevoseläimiä ei saa viedä pois tilalta, jossa ne olivat rokotusajankohtana;

iii) jäsenvaltioiden on ilmoitettava toteuttamistaan toimenpiteistä komissiolle pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa.

*12 artikla*

Jos afrikkalainen hevosrutto on poikkeuksellisen vakava tietyllä alueella, kaikki lisätoimenpiteet, jotka jäsenvaltioiden on toteutettava, annetaan 19 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

*13 artikla*

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että toimivaltainen viranomainen toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta kaikki suojavyöhykkeelle ja valvontavyöhykkeelle sijoittautuneet henkilöt saisivat kaikki tiedot voimassa olevista rajoituksista ja ryhtyisivät tarvittaviin toimiin kyseisten toimenpiteiden toteuttamiseksi.

▼M5

*14 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä kansallinen laboratorio suorittamaan tässä direktiivissä säädettyjä laboratoriotutkimuksia ja toimitettava kyseistä laboratoriota koskevat yksityiskohtaiset tiedot ja kaikki niitä koskevat muutokset muiden jäsenvaltioiden ja yleisön saataville.

Tämän kohdan yhtenäistä soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä voidaan antaa 19 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Edellä 1 kohdan mukaisesti nimettyjen kansallisten laboratorioiden tehtävät ja velvollisuudet luetellaan liitteessä I.

3. Edellä 1 kohdan mukaisesti nimetyt kansalliset laboratoriot toimivat yhteistyössä 15 artiklassa tarkoitetun yhteisön vertailulaboratorion kanssa.

▼B

*15 artikla*

Yhteisön afrikkalaista hevosruttoa varten nimetty vertailulaboratorio annetaan liitteessä II. Kyseisen laboratorion tehtävät määritellään liitteessä III, sanotun kuitenkaan rajoittamatta päätöksen 90/424/ETY ja erityisesti sen 28 artiklan säännösten soveltamista.

*16 artikla*

Komission asiantuntijat voivat tarvittavassa määrin tämän direktiivin yhdenmukaisen soveltamisen kannalta ja yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten kanssa suorittaa tarkastuksia paikalla. Tarkastamalla edustavan prosenttiosuuden tiloja ne voivat tarkistaa, valvovatko toimivaltaiset viranomaiset tämän direktiivin säännösten noudattamista. Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille suoritettujen tarkastusten tuloksista.

Jäsenvaltion, jonka alueella tarkastus suoritetaan, on annettava asiantuntijoille kaikkea tarvittavaa apua näiden suorittaessa tehtäväänsä.

Yleiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 19 ar-tiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

*17 artikla*

1 Kunkin jäsenvaltion on laadittava varautumissuunnitelman, jossa täsmennetään kuinka se soveltaa tässä direktiivissä säädettyjä toimenpiteitä.

Tämän suunnitelman on mahdollistettava sellaisten välineiden, laitteiden, henkilöstön ja kaikkien muiden rakenteiden saatavuus, joita tarvitaan taudin hävittämiseksi nopeasti ja tehokkaasti.

2 Liitteessä IV esitetään 1 kohdassa tarkoitettujen suunnitelmien laatimisen perusteet.

Näiden perusteiden mukaisesti laaditut suunnitelmat on esitettävä komissiolle viimeistään kolmen kuukauden kuluttua tämän direktiivin täytäntöönpanosta.

Komissio tutkii suunnitelmat määritelläkseen, voidaanko niiden avulla saavuttaa asetettu tavoite, ja ehdottaa kyseiselle jäsenvaltiolle mahdollisesti tarvittavia muutoksia varmistaakseen erityisesti sen, että ne ovat sopusoinnussa muiden jäsenvaltioiden suunnitelmien kanssa.

Komissio hyväksyy mahdollisesti muutetut suunnitelmat 19 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

Suunnitelmia voidaan myöhemmin muuttaa tai täydentää saman menettelyn mukaisesti tilanteen kehityksen huomioon ottamiseksi.

*18 artikla*

Liitteitä muutetaan 19 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

▼M1

*19 artikla*

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 178/2002 ([1]) 58 artiklalla perustettu elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea.

2. Jos tähän artiklaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY ([2]) 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

▼B

*20 artikla*

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 31 päivään joulukuuta 1992 mennessä. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

*21 artikla*

Komissio esittää neuvostolle ennen 1 päivää lokakuuta 1993 saatuun kokemukseen perustuvan kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta ja liittää siihen mukaan mahdolliset asiaankuuluvat ehdotukset.

*22 artikla*

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

([1]) EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.
([2]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

*LIITE I*

▼M5

_____

▼B

B. **KANSALLISTEN HEVOSRUTON LABORATORIOIDEN TEHTÄVÄT**

Afrikkalaista hevosruttoa varten nimetyt kansalliset laboratoriot vastaavat kussakin jäsenvaltion diagnostisessa laboratoriossa vahvistettujen taudinmääritysmenetelmien ja standardien yhteensovittamisesta, reagenssien käytöstä ja rokotteiden testaamisesta. Tässä tarkoituksessa ne:

a) voivat toimittaa diagnostisia reagensseja niitä pyytäville laboratorioille,

b) valvovat kaikkien kyseisessä jäsenvaltiossa käytettävien diagnostisten reagenssien laatua,

c) järjestävät säännöllisin väliajoin vertailukokeita,

d) säilyttävät afrikkalaisen hevosruton virusisolaatteja kyseisessä jäsenvaltiossa vahvistetuista tapauksista,

e) vahvistavat alueellisissa diagnostisissa laboratorioissa saadut positiiviset tulokset.

▼**M4**

*LIITE II*

**YHTEISÖN VERTAILULABORATORIO**

▼**M6**

Laboratorio Central de Veterinaria – Área de Sanidad Animal
Ctra. M-106, P.K. 1,4
28110 Algete (Madrid)
ESPAÑA

▼B

*LIITE III*

**YHTEISÖN AFRIKKALAISEN HEVOSRUTON VERTAILULABORATORION TEHTÄVÄT**

Yhteisön vertailulaboratoriolla on seuraavat tehtävät:

1 yhteensovittaa yhteistyössä komission kanssa jäsenvaltioissa käytettyjä afrikkalaisen hevosruton taudinmääritysmenetelmät, erityisesti:

   a) tunnistamalla, säilyttämällä ja toimittamalla afrikkalaisen hevosruton viruskantoja serologisia kokeita varten sekä antiseerumin valmistusta varten,

   b) toimittamalla standardiseerumeja ja muita vertailureagensseja kansallisille vertailulaboratorioille kussakin jäsenvaltiossa käytettyjen kokeiden ja reagenssien standardoimiseksi,

   c) keräämällä afrikkalaisen hevosruton viruskantoja ja -isolaatteja kokoelmaksi ja säilyttämällä kokoelmaa,

   d) järjestämällä säännöllisin väliajoin taudinmääritysmenetelmien vertailukokeita yhteisön tasolla,

   e) keräämällä ja vertailemalla tietoja yhteisössä käytetyistä taudinmääritysmenetelmistä ja suoritettujen kokeiden tuloksista,

   f) tunnistamalla afrikkalaisen hevosruton virusisolaatteja käytettävissä olevilla uudenaikaisimmilla menetelmillä afrikkalaisen hevosruton epitsootologian selvittämiseksi mahdollisimman hyvin,

   g) seuraamalla tilanteen kehitystä kaikkialla maailmassa afrikkalaisen hevosruton valvonnan, epitsootologian ja ehkäisemisen osalta,

2 avustaa jäsenvaltioita aktiivisesti afrikkalaisen hevosruton pesäkkeiden tunnistamisessa tutkimalla sille taudinmäärityksen vahvistamista, luonnehdintaa ja epitsootologisia tutkimuksia varten lähetettyjä virusisolaatteja,

3 edistää laboratoriodiagnoosin asiantuntijoiden koulutusta tai jatkokoulutusta taudinmääritysmenetelmien yhdenmukaistamiseksi koko yhteisössä,

4 vaihtaa tietoja vastavuoroisesti Kansainvälisen eläintautiviraston (IOE) afrikkalaista hevosruttoa varten nimeämän maailmanlaboratorion kanssa erityisesti afrikkalaisen hevosruton tilanteen kehittymisestä kaikkialla maailmassa.

▼B

*LIITE IV*

**VARAUTUMISSUUNNITELMIEN VÄHIMMÄISPERUSTEET**

Varautumissuunnitelmien on täytettävä vähintään seuraavat perusteet:

1 kansallisella tasolla perustetaan kriisikeskus, joka sovittaa yhteen kaikki kyseisen jäsenvaltion hätätoimenpiteet,

2 laaditaan luettelo paikallisista hätäkeskuksista, joilla on riittävät mahdollisuudet sovittaa yhteen valvontatoimenpiteet paikallisella tasolla,

3 hätätoimenpiteistä vastaavasta henkilöstöstä, sen pätevyydestä ja velvollisuuksista annetaan yksityiskohtaiset tiedot,

4 kullekin paikalliselle hätäkeskukselle järjestetään mahdollisuus ottaa nopeasti yhteyttä henkilöihin tai järjestöihin joita taudin puhkeaminen suoraan tai epäsuorasti koskee,

5 laitteita ja aineita hätätoimenpiteiden toteuttamiseksi asianmukaisesti on saatavilla,

6 annetaan yksityiskohtaiset ohjeet toimista joihin on ryhdyttävä tartuntaa tai saastuntaa epäiltäessä ja se vahvistettaessa, mukaan luettuna ruhojen hävittämiskeinot,

7 luodaan koulutusohjelmia kentällä ja hallintomenettelyissä tarvittavan tietämyksen ajan tasalle saattamiseksi ja kehittämiseksi,

8 järjestetään diagnostisille laboratorioille *post mortem* -tarkastuspalvelu, tarvittavat edellytykset serologisia, histologisia ja muita tutkimuksia varten, ja ylläpidetään nopeaan taudinmääritykseen tarvittavia tekniikoita (tätä varten olisi anneta säännöksiä näytteiden nopeasta kuljetuksesta),

9 annetaan yksityiskohtaiset tiedot tarpeelliseksi katsotusta afrikkalaisen hevosruton rokotteen määrästä, jos joudutaan turvautumaan uudelleen hätärokotuksiin,

10 annetaan säädökset hätäsuunnitelmien täytäntöönpanoa varten.